

Panoptikum živých figur

PREMIÉRA V DIVADLE PETRA BEZRUČE

Oválný stůl a kolem panoptikum ne z voskových figur, ale sbírka skutečných lidiček. Tak vypadá obraz prakticky celého představení hry Bertolta Brechta *Maloměšťákova svatba* v ostravském Divadle Petra Bezruče. Zhlédnutí svatebního oběda může být nuda, ne však "maloměšťáků" v režii Josefa Janíka.

Režisér ruku v ruce s autorem nesmlouvavě, přitom ale i s trochou porozumění odhaluje naše nejniternější špatnosti. Každý, kdo je ochotný připustit si své nedokonalosti, se určitě najde v některé z postav, možná i v několika. Proto se také s chutí zasměje ne hercům, ale sobě samému v jejich korpusech.

Přesvědčivý je výkon hlavních protagonistů slavnostní hostiny,

novomanželů v podání Dany Zargalové a Norberta Lichého. Jejich zpočátku jakoby škrobená láska je v průběhu hodování dovedená až k nenávisti, aby se na konci opět našli, ale už v úplně jiné situaci. Nejdál v odkrytí nitra svých rolí jdou Danuše Ondráčková a Kostas Zerdaloglu, dvě postavy jednoho manželského páru. Vzájemná žárlivost kombinovaná s lhostejností, poručnickování i těžce snášená poslušnost, které jim užírají život, vyplouvají s alkoholem na povrch a veřejnost. Stejně tak ostatní tajené, ne však vždy špatné vlastnosti postav na vlně alkoholového opojení plují večerem k divákovi. Kdo se tady nepozná je buď ideální bezchybný člověk nebo obyčejný hlupák.

ZBYNĚK MATÝSEK

Danuše Ondráčková a Kostas Zerdaloglu

FOTO: AUTOR